

Sommertur beretning

Helsingør til Sønderborg

2004

Årets sommertogt gik i år til Sønderborg i Sønderjylland. Tre af skolens kursister havde tilmeldt sig turen. To af kursisterne Flemming og Kate havde lige taget duellighedsprøven og

ville nu prøve kræfter med havet. Lone var en erfaren spækhuggersejler, som gerne ville med på turen. Og så var der naturligvis også vores søulk Svend, som stod for tilrettelæggelsen af turen.

Lørdag den 25. juni 2004 skulle Spindrif (Sejlerskolen båd) ud på sit første lange sejleretogt. Der var en hel del, som skulle laves og købes i sidste øjeblik. For eksempel manglede der flagsnor og diesel, og vi var ikke helt sikre på at smeden havde lavet EL installationen om fredagen som lovet. Der var også en hel del vand i motorrummet, selvom vi havde tømt rummet i flere omgange. Men alt tager jo sin begyndelse.

De fremmødte gaster var meget villige til at tage en tøm og lave vagtplan for den kommende dag. Første strækning var fra Helsingør til Hundested.

Da vi sejlede fra Helsingør havn var der en let til frisk vind fra nordgående retning med en smule sol. Det varme tøj og huerne fik vi i en fart lagt ned i båden. Kate var den første ved roret med Lone som bisidder, de fik lov til at krydse op imod vinden og efter et par timer var Kate så godt som udlært.

Herefter begyndte vinden at friske op og Flemming og Svend tog over for roret og sejl. Der var godt med vind og to til tre meter høje bølger. Vi måtte sejle i otte timer i hårdt vejr, inden vi endelig nåede frem til Hundested, i mellemtiden var Lone blevet søsyg.

Svend var ikke helt tilfreds med båden, han syntes den var lidt for livlig til langture, og der

var vand overalt i båden og så var sommertogtet endnu ikke en dag gammel. Det var en barsk start fra første fært. Køjerne blev fordelt og ved midnatstid faldt der ro over båden.

Næste morgen søndag blev der ved morgen bordet snakket en del om gårdsdagens oplevelser. Planen var at forsætte til Sejerø og alle var i godt humør og vejrudsigten lød ikke så dårlig, der blev lovet en svag vind.

En let brise førte os frem til Hesselø, der blev trykket på starteren til motoren som førte os op igennem smækkeløbet og ned til Sejerø.

Sejltiden den dag var i alt 8 timer og omkring 30 sømil blev tilbagelagt. Middagen blev indtaget på Sejerø kro, hvor der blev serveret en dejlig ret, som blev indtaget i festlige røde farver fordi EM fodbolds kampen mellem Danmark og Sverige blev spillet.

Næste formiddag, mandag fik vi kaffe og morgenbrød fra havnekiosken og klokken 11 tog vi en tur med Sejerø bussen, som førte os

rundt i landskabet. Sejerø er beundringsværdig og bestemt et sted som er værd at besøge igen.

Vejrudsigten lyd på pænt vejr med sol, mens morgendagens vejr lød på kraftig blæst og kuling.

Så klokken 12 blev sejlene sat og vi begyndte på dagens strækning over Bælthavet til Samsø. Første sejlere var Lone og Flemming, men den udsatte kurs kunne ikke holdes. Alligevel var der efter kun en times sejlads land i sigte og det var lidt af en rekord for sejlads over Bælthavet.

Der løb stadig vand ind i motorrummet, så Svend var travlt beskæftiget med at øse vand og måtte have øset flere hundrede liter vand ud af båden. Kate blev forundret over, at vi stadig ikke havde set Hatterev og Hattebar. For i følge den kurs vi havde regnet os frem til, så skulle Ballen ligge nord for ruten, men GPS'en viste at vi skulle sejle vest på.

Hen på eftermiddagen blæste det kraftigt op og vinden blev til kuling morgen dagens vejr

var kommet os i møde før beregnet. I horisonten kunne vi nu skimte nogle høje siloer, og det var ikke Ballen men i stedet Kallunborg kraftværk for kursen havde hele tiden været mod syd og ikke sydvest for den kraftige strøm havde ført os ud af kurs.

Det blev til en kraftig opgave at komme tilbage på rette kurs. Kursen blev sat nordover og med retning mod nord spidsen af hatterev og derefter sydvest over med en hel del krydsning tæt til vinden. Efter en 4 timers forsinkelse blev fortøjningerne lagt til udenpå tre tyske både i en kuling Svend ikke har oplevet længe. Vi måtte desværre konstatere en del fejl på spindrift, som tog meget vand ind og havde en motor der ikke ville slukkes.

Tirsdag morgen startede med en kraftig regnbyge, og vi tog til det lokale byggemarked for at købe tætningslister til at afhjælpe på regnvandet som træk ind i båden, vi fik ved samme lejlighed også rensat lense røret.

Det regnede og blæste hele dagen, så der var stemning for at gennemføre en nat sejlads hvis det blev muligt, vi besluttede at vente og se om vejret ville lægge sig. Men da det stadig blæste kraftigt klokken 20, besluttede vi os for at blive på Samsø. Klokken 22 havde vinden dog lagt sig og det blev helt stjerne klart med et pragtfuldt måneskin.

Dagen blev brugt til en bustur rundt på Samsø og til et besøg hos cafeen ved gadekæret i Nordby. Det blev en rigtig slapper dag, de fleste sejlere bryder sig egentlig ikke om en hvile dag, men det gjorde os ikke så meget for efter tre dages hård sejlads og forskellige

prøvelser med motor problemer og vand i båden gjorde en hvile dag sig faktisk godt.

Det volde dog Svend en del bekymring, at problemerne med motoren ikke var blevet løst om fredagen hvor Smeden havde været nede for at reparere strømforsyningen på båden.

Om onsdag var vejret godt, der blæste en god vind fra vest/sydvest og udsejlingen skete fra Ballen i rigtig sejler stil uden brug af motor. Ved udsejlingen fra Ballen kan man nu se en ny stor vindmølle park. Vi havde sat os for at nå Middelfart inden aften.

Vi kunne ikke rigtigt beslutte os for om vi skulle sejle syd eller nord om, men til slut valgte vi alligevel den nordlige vej. Stemningen var ret høj og der blev åbnet for et par lette bajere og det medbragte wienerbrød fra brugsen blev indtaget.

Selvom det hårde vejr havde været en god gang træning for de sejlystne, var det alligevel en lettelse, at vejret havde klaret op. Og at vi nu kunne nyde det smukke vejr uden brug af halstørklæde, hue og vanter. Vejret blev så godt, at vi måtte finde solcremen og

solbrillerne frem og det lykkedes sågar også at blive en smule brun i ansigtet.

Hen af eftermiddagen kunne vi se, at vi ikke kunne nå til Middelfart denne dag. Så det nye mål blev til Juelsminde, som var indenfor rækkevidde. Det blev til en overraskelse, at se den pæne havnefront som byen nu har fået. Aftenens menu hos byens cafe var biksemad med en stor fadøl, og her kunne selv Kate være med. Det blev til en dejlig aften med en god stemning. Holdet var efterhånden også blevet til rigtig gode sejlere, som selv kunne tage hånd om båden og så var tilfredshed med oplevelsen på sit højeste.

Torsdag morgen var planen at vi skulle sejle til Assens, og selvom det ville blive en pæn lang tur på ca. 40 sømil uden kryds tillæg for Lillebælt, så ville vi jo gerne sejle igennem det smalle farvand mellem de to brohoveder.

Det var nok den bedste sejl dag for Spindrift, som sejlede af sted med 8 knob. Svend mente at grunden til at båden blev kaldt Afrodite (Serienavn fra fabrikanten) var fordi, det var sådan et flot syn at se damen (båden) ligge så

smukt i vandet ved en frisk vind og små bølger.

Vinden og strømmen tog til i stævnen og der blev passet godt på ved strip. Vi fik lige set Middelfarts nye lystbåde havn, men forsvandt hurtig igen, da der igen atmosfære var. Inden længe var Ny Assens i sigte.

Svend fik endelig taget sig sammen til at ringe til Helsingør motor, for at høre hvad der var i vejen med motoren. De mente det nok var tændespolen der var gået. Fåborg var den nærmeste Buhl (Motor) forhandler og en venlig og meget hjælpsom herre kom næste dag, for at se på, hvad der skulle laves og det tog ham kun 15 minutter at skifte tændespolen.

Det skal også lige nævnes at Ny Assens er en rigtig hyggelig by. Det skyldes måske, at der var en god stemning i byen på caféerne grundet EM i fodbold.

Fredag morgen, ugen var næsten omme og næste stop på sejler turen var Sønderborg. Vi havde planer om at være der lørdag kl.16. Vi havde dog lige et par havne på vores kort, som skulle afkrydses inden da. Det var Kaløvig og Melsvig

Kaløvig var et rigtigt paradis. Her mødte Svend et familiemedlem der er fisker. Og han fiskede stadig efter ål her, selvom han nu er 79 år gammel. Svend genkendte ham straks selvom det var mange år siden han sidst havde været i selskab med herren.

Lørdag sejlede vi fra Melsvig. Melsvig var ellers rigtig smuk, men i øvrigt meget snæver. Under udsejlingen var der fuld gang i et vikingespil med filmoptagelser og det hele. Svend havde sat sig for at sejle ud for sejl.

Men det skulle ikke gå værre eller bedre end at Spindrift 5 minutter efter den flotte start gik på grund. Der måtte kæmpes hårdt for at få hende på ret køl. Spindrift hørte ikke rigtig med i en vikingefilm.

Inden længe var vi i Als sund, og så var vi også nået til vejs og verdens ende, som denne del af sundet hedder. Inden vi nåede til broen fik vi dog følgeskab af mange smukke både, og det var næsten også første gang på turen, at svend fik lov til at føre sejl båden. Om det nu kan skyldes den kraftige modstrøm eller vindretningen ved jeg ikke rigtigt, men klokken 14 søndag var eventyret altså slut.